

کارگردان اخراجی‌ها به سراغ «طیب خان» رفت

۴فیلم جدید«دهنمکی»

با موضوع «طیب» جلوی دوربین می‌رود

مسعود دهنمکی فیلم سینمایی «طیب خان» را بر اساس کتاب «زندگینامه طیب حاج‌رضایی، حَزّ انقلاب» می‌سازد. نگارش کتاب زندگینامه طیب حاج‌رضایی با عنوان «زندگینامه طیب حاج‌رضایی، حَزّ انقلاب» توسط مسعود دهنمکی پایان یافت. در آستانه چهلمین سال انقلاب اسلامی و پس از دو سال پژوهش کتاب زندگی شهید طیب‌حاج‌رضایی براساس اسناد و مدارک و مصاحبه با دهها تن از پیشکسوتان انقلاب و دوستان و وابستگان طیب حاج‌رضایی توسط مسعود دهنمکی در دو جلد و در ۱۴۰۰ صفحه به رشته تحریر در آمده و احتمالاً از سوی مرکز اسناد انقلاب اسلامی منتشر خواهد شد.
گفتنی است، مدارک و متاسفانه «طیب‌خان» نیز براساس همین کتاب در حال انجام بوده و به زودی نهایی خواهد شد و بعد از ارائه به سازمان سینمایی در مرحله پیش تولید قرار می‌گیرد.
از تهیه‌کننده فیلم هنوز نامی به میان نیامده است اما تاکنون اینگونه بوده که فیلم‌های دهنمکی از سوی بخش خصوصی تولید شده است. لازم به ذکر است، چهار فیلم سه‌گانه «خراجی‌ها» و «سوای ۱» پر فروش‌ترین فیلم‌های سال ایران خود بوده‌اند و قابل‌بیش‌بینی است که فیلم «طیب‌خان» نیز با توجه به مضمون نوستالژیک آن در صورت ایران مناسب مورد اقبال مخاطبان واقع شود.
براساس شنیدها سه چهره‌هایی همانند حبیب‌الله عسگر‌اولادی، اسدالله عسگر‌اولادی، محسن رفیق‌دوست، محمد خوشجان، محمد استادمرتضی، اسدالله صفا، عبدالله جاسبی، اسدالله بادامچیان، بیژن حاج‌حاجی، غلامعلی حداد‌عادل، محمد کله‌و… برای نگارش کتاب و فیلمنامه مورد مصاحبه قرار گرفته‌اند.

دریچه

جنگ به روایت دشمنان

گلعلی بابایی به بهانه انتشار کتاب «زیر پوست جنگ» شامل خاطرات چند مقام ارشد رژیم بعثی عراق یادداشتی را نوشته‌است. در این قطعاتی کتاب‌های مستند حاوی روایات دست‌اول مقامات ارشد طرف بعثی جنگ، کتاب «زیر پوست جنگ» اثری است به شدت قابل اعتنا که هم به کار عام خوانندگان علاقمند کتب تاریخی جنگ می‌آید و هم مورد استناد و به‌یادماندگی مؤلفین آثار مرجع تاریخ جنگ در کشورمان قرار خواهد گرفت. کتاب به تازگی انتشار یافته نشر نارگل با عنوان «زیر پوست جنگ»، روایت سه تن از مقامات لشکری و والدین ششان نقش‌موتری در عدم وقوع وراثت‌شناسان کودک، «زیر پوست جنگ»، روایت سه تن از مقامات لشکری در کشور ریزم صدام حسین طی دوران جنگ هشت ساله با ایران است. در این اثر، «صلاح شمر علی» از اعضای شورای رهبری حزب بعث و شورای فرماندهی انقلاب عراق، از گمان ارشد حاکمیتی عراق در درون حکمفرمایی حزب بعث و «حامد علوان الجبوری»، رئیس دفتر رئیس‌جمهور عراق در دوران احمد حسن البکر و صدام حسین‌المجید تک‌رئیس و همچنین «عزابدالکریم البخری‌جی»، رئیس ستاد مشترک ارتش بعث در دوران جنگ علیه ایران، ضمن شرکت در مصاحبه‌هایی با احمد منصور، زورنالیست مصری عضو فرقه اخوان‌المسلمین و مجری برنامه «شاهد علی عصر» در شبکه ماهواره‌ای قطری «العزیزه» و فشان ضرابی هستند. زورنامه‌نگار جریه‌خوار دربار مسعودی در روزنامه «الحیاه» چاپ لندن، روایت‌هایی ناشنوده را در آثار جنگ تحمیلی صدام به ایران، بازگو کرده‌اند. نکته قابل‌اشاره تا به اینجا، این است که هر دو مصاحبه‌گرنده -شریل و منصور- دارای مواضع شناخته شده ضد ایرانی هستند. هر چند یکی تحت امر حکام واهی سعودی قلم می‌زند و آن دیگری زیر چتر حمایت حکام سلفی پرور دوحه، در الجزیره مصاحبه می‌گیرد. مع‌الوصف آنچه که مصاحبه‌های گرد آمده در کتاب را برای ما ایرانی‌ها خواندنی کرده‌است، همین زاریه‌بار بودن حداد و شدید یونین‌هاست که مصاحبه‌ها در نتیجه به واقعیت‌های مهمون:

– اقرار به متجاوز بودن رژیم بعث صدام در حمله به جمهوری اسلامی ایران.
– بیان شخصیت دو گانه و جنون آمیز رئیس‌جمهور معدوم عراق در بزرگه‌های مختلف.
– اعتراف به توانایی‌های زرمندگان ایرانی در مقابله با تجاوز سراسری رژیم بعثی صدام و حمایتش به جمهوری اسلامی ایران.
مع‌الوصف در این قطعاتی کتاب‌های مستند حاوی روایات دست اول مقامات ارشد طرف بعثی جنگ، کتاب «زیر پوست جنگ» اثری است به شدت قابل اعتنا که هم به کار عام خوانندگان علاقمند کتب تاریخی جنگ می‌آید و هم مورد استناد و به‌یادماندگی مؤلفین آثار مرجع تاریخ جنگ در کشورمان قرار خواهد گرفت.
به نظر شما اقدام به انتشار چنین اثری آن هم نه توسط ناشران متمول و صاحب‌نام ادبیات دفاع مقدس، بلکه از سوی یک بنگاه انتشاراتی یونین‌ها یا به‌اسم «نارگل» که کم‌توقیفی است؟

روزنامه جوان | شماره ۵۱۵۰ | دوشنبه ۹ مرداد ۱۳۹۶ | ۷۱ صفحه‌العده ۱۴۲۸ | اذان ظهر: ۱۳:۱۱ | غروب آفتاب: ۱۷:۰۹ | اذان مغرب: ۲۰:۰۹ | نیمه‌شب شرعی: ۰۲:۲۲ | اذان صبح فردا: ۰۴:۲۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۰۱

انتقاد شدید روانشناسان کودک از شبکه‌های کودک تلویزیون در گفت‌وگو با «جوان»

پویا و نهال در آموزش بچه‌ها رفوزه شدند

محمدصادق عابدینی

اتفاقات ناگوار اخیر برای چند کودک بی‌گناه، باعث جریحه‌دار شدن احساسات عمومی شد؛ اتفاقات ناگوار که تساید عملکرد خوب رسانه‌ها در آموزش کودکان و والدین ششان نقش‌موتری در عدم وقوع وراثت‌شناسان کودک، «زیر پوست جنگ»، روایت سه تن از مقامات لشکری در کشور ریزم صدام حسین طی دوران جنگ هشت ساله با ایران است. در این اثر، «صلاح شمر علی» از اعضای شورای رهبری حزب بعث و شورای فرماندهی انقلاب عراق، از گمان ارشد حاکمیتی عراق در درون حکمفرمایی حزب بعث و «حامد علوان الجبوری»، رئیس دفتر رئیس‌جمهور عراق در دوران احمد حسن البکر و صدام حسین‌المجید تک‌رئیس و همچنین «عزابدالکریم البخری‌جی»، رئیس ستاد مشترک ارتش بعث در دوران جنگ علیه ایران، ضمن شرکت در مصاحبه‌هایی با احمد منصور، زورنالیست مصری عضو فرقه اخوان‌المسلمین و مجری برنامه «شاهد علی عصر» در شبکه ماهواره‌ای قطری «العزیزه» و فشان ضرابی هستند. زورنامه‌نگار جریه‌خوار دربار مسعودی در روزنامه «الحیاه» چاپ لندن، روایت‌هایی ناشنوده را در آثار جنگ تحمیلی صدام به ایران، بازگو کرده‌اند. نکته قابل‌اشاره تا به اینجا، این است که هر دو مصاحبه‌گرنده -شریل و منصور- دارای مواضع شناخته شده ضد ایرانی هستند. هر چند یکی تحت امر حکام واهی سعودی قلم می‌زند و آن دیگری زیر چتر حمایت حکام سلفی پرور دوحه، در الجزیره مصاحبه می‌گیرد. مع‌الوصف آنچه که مصاحبه‌های گرد آمده در کتاب را برای ما ایرانی‌ها خواندنی کرده‌است، همین زاریه‌بار بودن حداد و شدید یونین‌هاست که مصاحبه‌ها در نتیجه به واقعیت‌های مهمون:

– اقرار به متجاوز بودن رژیم بعث صدام در حمله به جمهوری اسلامی ایران.
– بیان شخصیت دو گانه و جنون آمیز رئیس‌جمهور معدوم عراق در بزرگه‌های مختلف.
– اعتراف به توانایی‌های زرمندگان ایرانی در مقابله با تجاوز سراسری رژیم بعثی صدام و حمایتش به جمهوری اسلامی ایران.
مع‌الوصف در این قطعاتی کتاب‌های مستند حاوی روایات دست اول مقامات ارشد طرف بعثی جنگ، کتاب «زیر پوست جنگ» اثری است به شدت قابل اعتنا که هم به کار عام خوانندگان علاقمند کتب تاریخی جنگ می‌آید و هم مورد استناد و به‌یادماندگی مؤلفین آثار مرجع تاریخ جنگ در کشورمان قرار خواهد گرفت.
به نظر شما اقدام به انتشار چنین اثری آن هم نه توسط ناشران متمول و صاحب‌نام ادبیات دفاع مقدس، بلکه از سوی یک بنگاه انتشاراتی یونین‌ها یا به‌اسم «نارگل» که کم‌توقیفی است؟

مدیر شبکه قرآن و معارف سیما:

ظرفیت رسانه ملی را در خدمت به قرآن قرار می‌دهیم

افزود: رسانه در کنار انعکاس رویدادها و مطالبات مردم از مسئولان، واسطه بین جامعه و مسئولان به شمار می‌رود. مدیر شبکه قرآن کار کرد دیگر رسانه ملی را آموزش دانست و گفت: این بُعد می‌تواند در ارتقای آموزش فراگیر اهمیت بسیاری داشته باشد چرا که توانسته حتی افرادی را که به آموزش حضوری تن نمی‌دهند، جذب کند. وی با بیان اینکه کار کرد سرگرمی و تفریح هم کار کرد دیگر رسانه به ویژه تلویزیون است، خاطر‌نشان کرد: برخی دانشمندان علم رسانه ذات رسانه را تفریح دانسته‌اند و معتقدند باید از این امر برای رسیدن به اهداف استفاده کرد. با این دید رسانه ملی نباید تنها عضوی از شورای توسعه در حوزه تبلیغ و ترویج دیده شود بلکه به‌خاطر کارکردهای مختلف می‌تلمبد در تمامی کمیسیون‌ها فعال باشد. محمدزاده با اشاره به اینکه سه نوع دیدگاه از نگاه معارف دینی در رسانه وجود دارد، تصریح کرد: دید حداقلی، متوسط و حداکثری. برخی معتقدند رسانه ملی با ارائه‌از رای‌دیو قرآن، رای‌دیو تلادو، رادیو معارف و شبکه قرآن وظیفه خود به قرآن را ادا کرده که دید حداقلی است. وی با بیان اینکه شبکه تخصصی در هر موضوع به این معناست که آن رسانه موضوعی خاص دارد نه مخاطب خاص افزود: نگاه متوسط در تلاقی رسانه و قرآن این است که در شبکه‌ها گروه معارف و حکمت و ... داشته باشیم یا مشاوری نیز در این زمینه فعالیت کند. محمدزاده با بیان اینکه ما سعی داریم آموزه‌های قرآن را با رسانه مرتبط سازیم، خاطر‌نشان کرد: رسانه ملی قصد دارد با تشکیل شورای معارف سیما و شورای تخصصی رسانه ملی که مربوط به مباحث دینی است، تمام ظرفیت رسانه ملی را در خدمت قرآن و معارف قرار دهد.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیرمسئول: عبدالله گنجی
سر‌دبیر: غلامرضا صدقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
قطاع میزبای شیرازی، پلاک ۲۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۲
روابط‌عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، شماره: ۶-۸۸۴۵۶۳۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

روزنامه جوان | شماره ۵۱۵۰ | دوشنبه ۹ مرداد ۱۳۹۶ | ۷۱ صفحه‌العده ۱۴۲۸ | اذان ظهر: ۱۳:۱۱ | غروب آفتاب: ۱۷:۰۹ | اذان مغرب: ۲۰:۰۹ | نیمه‌شب شرعی: ۰۲:۲۲ | اذان صبح فردا: ۰۴:۲۵ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۰۱

انتقاد شدید روانشناسان کودک از شبکه‌های کودک تلویزیون در گفت‌وگو با «جوان»

پویا و نهال در آموزش بچه‌ها رفوزه شدند

استفاده می‌کنند.

شبکه‌هایی که نمی‌توانند درست آموزش دهند!
یکی از اهداف راه‌اندازی شبکه‌های تخصصی کودک و نوجوان ایجاد زمینه آموزش اجتماعی نونهالان و کودکان است؛ مسئله‌ای مهم که می‌تواند برآ آینده جامعه نیز تأثیر مستقیمی بگذارد. «جوان» در گفت‌وگو با چند تن از روانشناسان کودک، برنامه‌های «پویا» و «نهال» را در بررسی قرار داده است.

عطیه میرزاامیر، روانشناس کودک که به «جوان» می‌گوید: اولین شرطی که کودک را مجاب می‌کند تا برنامه کودک را تماشا کند و در حین تماشا نیز نکات آموزشی را فرا بگیرد، جذابیت است. وقتی می‌بینیم بیشتر برنامه‌ها مختص بازپخش کارتون‌های قدیمی یا برنامه‌های تکراری است، آن جذابیت از بین می‌رود. در میان تولیدات ایرانی هم چیز چشمگیری برای جلب توجه کودک در شبکه‌های پویا و نهال ساخته نشده که بگوییم می‌تواند در آموزش بچه‌ها تأثیرگذار باشد. میرزاامیر می‌افزاید: یکی از مسائلم مهمی در یاددهی برنامه‌ها این است که برنامه‌های شبکه‌های نهال و پویا به آن توجه شود بحث آموزش‌های مربوط به خودمراقبتی است. این نوع موضوعات یا در برنامه‌های کودک دیده نمی‌شود، یا آنقدر رو و مستقیم است که در ضمیر ناخودآگاه کودک نفوذ نمی‌کند و تأثیری نمی‌گذارد. این روانشناس ادامه می‌دهد: در سال‌های گذشته برنامه‌ای مثل «عمو پورنگ» می‌توانست آموزش‌هایی را به کودکان بدهد اما بچه‌های امروز باهوش‌تر از آن هستند که بشود با همان شیوه قدیمی به آنها درس‌های اخلاقی و تربیتی داد. الان شاهد بخشی برنامه‌هایی هستیم که کودک با آنها احساس خودمندی بودن نمی‌کند. وقتی این حس در بینه‌ه خردسال به وجود نیاید، قاعدتاً تأثیری را هم که به دنبال آن هستیم، نمی‌پذیرد.

وی با یادآوری حوادث اخیر می‌گوید: ما نیازمند شبکه‌ای هستیم که نه تنها کودکان، بلکه والدین آنها را آموزش دهد که بطور از کودک‌شان مراقبت کنند و آن قدر جذاب و زیر پوستی از موضوع را ارائه دهد که تأثیرش را در بینه‌ه بگذارد، چیزی که اکنون شاهد آن نیستیم.

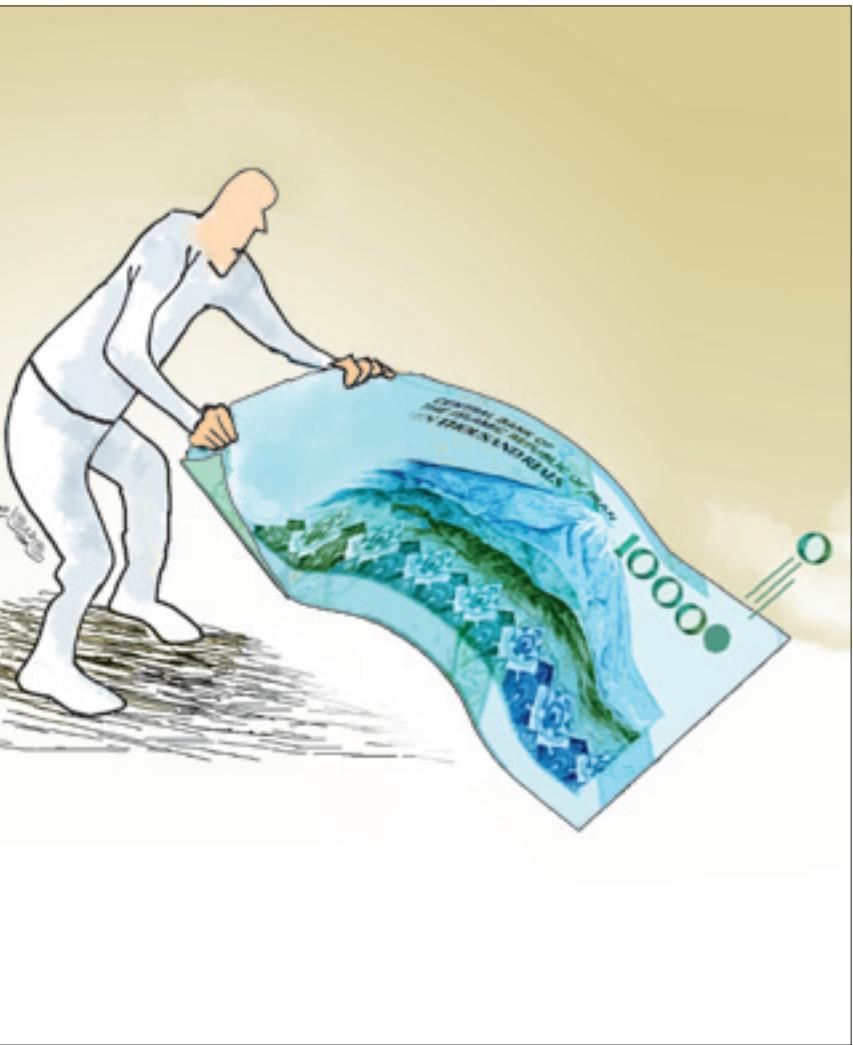
حکمت

حکمت ۶۴:

أَهْلُ الدُّنْيَا كَرَّكَ بِسَازِ بِهَيْمٍ وَهَمِّ نَيْمٍ.

اهل دنیا سوارانی در خواب
مانده‌اند که آنان را می‌رانند.

نما حسین کشکار

روایت مدیر سازمان سینمایی حوزه هنری از غلبه نگاه سیاسی در وزارت ارشاد دولت یازدهم

پای سیاست نوی کفش فرهنگ

که اعضای شورا باید به مسئولیت سنگین خودشان واقف باشند و بدانند که تساهل، تسامح و نادیده‌گرفتن حساسیت‌هایی که به عهدهٔ شورا است، بعدها چه اشکالات و فجایعی در حوزهٔ مخاطبان و مشتریان ایجاد می‌کند. البته می‌دانم چه دغدغه‌هایی وجود دارد و با بعضی از دوستان یک مذاکرهٔ داریم، اما از خروجی کل شورای پروانه نمایش خصوصاً در ماه‌های اخیر، یک مقدار احساس نگرانی کردم و با مسئولان ارشاد هم جلساتی داشتیم و صحبت کردیم.

غلبه سیاست بر فرهنگ

دریوز در همین صفحه در مطلبی با عنوان مردانی که در زمین فرهنگ سیاست درو می‌کنند، نوشتیم که دایرهٔ اهداف و امال بخش عمده‌ای از مردان فرهنگی دولت یازدهم سیاسی است و همین سیاست‌زدگی سبب می‌شود فضای فرهنگی کشور نیز سیاسی شود. بخشی از سخنان روز گذشته محمد حمزه‌زاده

نیز به همین واقعیت تلخ اشاره داشت: «گاهی این خروجی تماماً حاصل تصمیمات شورایی نمایش نیست و می‌دانیم که مثلا وزیر این اختیار را دارد که خودش به فیلمی پروانه ساخت و پروانه نمایش بدهد یا حتی جلوسی آن را بگیرد. همین الان بعضی فیلم‌هایی که از سسوی وزارت ارشاد توقیف شدند -که خود وزارت‌خانه پروانه ساخت داده است- مسی‌رهای معمول برای دریافت پروانه ساخت را طی نکرده‌اند. یعنی مسئول مربوط دستور داده و گفته می‌با مسئولیت خودم به این فیلم پروانه می‌دهم و این مسائل باعث شده مسئولان حوزهٔ نمایش فیلم‌ها به وجود بیایند. یکی از دلایل به وجود آمدن این وضعیت، نزدیک و دور شدن به موقعیت‌ها و مناسبت‌های انتخاباتی است. فشارهایی که سیاستپورن روی حوزهٔ سینما می‌آورند، توقعاتی که همین‌ها از سینماگران دارند و انتظاراتی که سینماگران از سیاستپورن دارند، زمینه‌ساز برخی مشکلات موجود است.

در اوایل تشکیل دولت یازدهم، آقای روحانی در روزهای اول با وزرای دولت قبل جلساتی می‌گذاشت و گزارشاتی از آنها می‌گرفت. یکی از وزیرانی که از حوزهٔ فعالیتش گزارش داد، آقای سیدمحمد حسینی وزیر سابق ارشاد بود. وقتی از جلسه بیرون آمد از وی پرسیدند: «سؤال رئیس‌جمهور از شما چه بود؟ گفت: «آقای رئیس‌جمهور پرسید چند کتاب در نوبت ممیزی مانده و توقیف است؟» این سؤال برای ما که در حوزه نشر هم بودیم خیلی جالب بود، چرا که مسئله ممیزی و سانسور در حوزهٔ کتاب به لحاظ کمیته‌ی آن‌قدر مهم نیست که در اوایل ملاقات رئیس‌جمهور منتخب کشور با وزیر ارشاد دولت‌قبل مطرح شود. این مسئله به معنی این است که عده‌ای نزد رئیس‌جمهور این بحث‌ها را بزرگ‌نمایی کردند یا اینکه در زمان انتخاب وزیر فعلی ارشاد آقای صالحی‌امیری، وزیر رسماً به معاونش نامه می‌نویسد است و نهایتاً موجب شکستن بعضی از حریبه‌ها می‌شود، مثلاً در موضوعات مربوط به خانواده، بعضی از صحبت‌ها گاهی باید بین یک زن و شوهر و یک روانشناس در یک اتاق در بسته مطرح شود، نه روی برده سینما. افراد روی صندلی سینماها می‌نشینند که گزینش نشده‌اند؛ خانواده‌های مختلف هستند، دارای گرایش‌ها و باورهای مختلفی هستند. گاهی فیلم برای بسیاری از آنها معنی دار است و گاهی برای خیلی از آنها «خط قرمز» است یا رعایت سن‌شان یا جایگاه اجتماعی‌شان نشده است. نه اینکه موضوعاتی که اینها می‌فرایزند مسئله جامعه نیست و باید چشم روی اینها بست، بلکه نحوهٔ طرح و پیشنهادی که فیلم به مخاطبان می‌دهد، در جامعه مشتری سینماها، چالش‌هایی ایجاد کرده است که در درازمدت منجر به ریزش مشتریان شده است. یک یا دو پار، بلکه نواحی شخص یا خانواده‌اش به سینما می‌آید، وقتی ببیند فیلم رعایت حدود خانوادگی را نمی‌کند، در حجب می‌دهد که تفریح دیگری را انتخاب کند. در حالی که براساس ارزیابی‌هایی که شده یکی از ارزان‌ترین تفریح‌های خانواده‌ها، سینما رفتن است و با این روند، خانواده‌ها در همین تفریح هم محروم می‌شوند؛ اتفاق که الان هم افتاده است.

تساهل و تسامح بی‌جا در شورا‌های نظارتی

مدیر سازمان سینمایی حوزه هنری بخشی از این ناهنجاری سینمایی را ناشی از ضعف شورا‌های نظارتی می‌داند: «پیشنهاد خاصی نداریم که ترکیب اعضای شوراها از صنوف مختلف باشد یا بطور باشند، پیشنهاد و دغدغهٔ ما عمدتاً این است که این افراد باید از جهت اعتقادی صدرصد اولگترا به معنای واقعی و نه سیاسی کلمه باشند، یعنی عامل و مراقب اصول و مبانی اخلاقی اسلام و انقلاب باشند. زمانی که ما راجع به خود سینما صحبت می‌کنیم، می‌گوییم سیاست‌گر باید اصلاحگر و مصلح باشد. باز منظورمان معنی سیاسی اصلاح‌طلبی نیست. واقعیت این است

که ما با یک فیلمی مواجه می‌شویم که

نمی‌توانیم ایران کنیم.»

به گزارش «جوان»، ذهنیت سیاسی مدیران فرهنگ کشور معضل بزرگی است که همواره موجب جلوگیری از رشد و ارتقای فرهنگ در کشور شده است. ذهنیتی که به جای دیدن منافع ملی و برقرار کردن نسبت فرهنگی با این منافع اهدافی چون کسب قدرت را اولویت خود قرار می‌دهد. همین نگاه باعث شده دستگاه‌های فرهنگی دولت یازدهم اغلب دچار از کارافتادگی و نوعی سردرگمی باشند و اختلال در آنها کاملاً به چشم بیاید.